



Л. ЯКУБОВІЧ

Ёсць такія дажджы, што боязна
Сліззю ціхай імжаць і імжаць,
Ды ўсё роўна пасля іх боразны
У вялікай смазе ляжаць.

Ёсць другія дажджы—вялікія,
Ім заўсёды рада зямля.
П'е яна без усякіх разлікаў
Дождж такі — і рунее ралля.

Я страчаю дажджы ў роздуме
Аб жыцці, аб справах людзей.
Хоць усё гэта вельмі рознае,
Але к думцы адной вядзе...